

MARCATS AMB EL SIGNE DE L'AMOR ETERN

per KARL RAHNER

De totes les nacions, pobles, tribus i llengües, de tots els pobles de la història universal, Déu aplega els qui estima. En l'Apocalipsi no es parla que Déu refusi ningú. Només es diu que crida i escull gent de tot arreu, que marca i segella com a seu allò que duu a la perfecció, que salva i custodia al llarg de tota la història, i si es diu que són molts, incomptables, una generació que ningú no pot arribar a comptar, podem confiar que també nosaltres serem d'aquests, i allò que d'una manera tan general es diu aquí, es diu molt particularment de nosaltres, de tu i de mi. Confiem que pertanyem als marcats i segellats que duem sobre el front el signe de Déu etern; així, cadascú, a través de la nostra pròpia història, anem caminant com a marcats; i, si poguéssim penetrar-ho tot fins a la fi, ja ens veuríem allà, davant el tron de Déu i de l'Anyell, i podríem escoltar l'himne de lloança que un dia entonarem.

Així hem de llegir el text de l'Eucaristia d'aquesta festa. Llegim-lo per a nosaltres, per a cadascun de nosaltres i per a tots els qui estimem, per als morts que encara són vius i per als vius que un dia seran morts; per als llunyans i per als pròxims; per als qui estan amb nosaltres en Crist i per als qui Déu pot fer que aconseguixin d'alguna manera la seva misericòrdia. Llegim-lo per a tots, perquè a tots dona Déu la seva gràcia per tal que puguin ser marcats. Encara que molt sovint puguem témer per la nostra salvació, no tenim dret a exceptuar ningú de l'esperança de la vida eterna. Així podem i, més encara, devem —perquè se'ns mana esperar— llegir el text d'avui per a tots, per a nosaltres i per als altres. Després cerquem els qui ens han precedit amb el signe de la fe i que dormen el son de la pau, i creguem que també ells són dels marcats; i pensem en els qui encara peregrinen amb nosaltres, precedint-nos una jornada, al nostre costat, o més enrere; aquestes diferències aviat desapareixeran. Déu els crida tots i confiem que tots són dels marcats.

Tal és la visió del vident, que penetra amb la seva mirada la història de la humanitat en general i de la nostra vida en particular. Llegim aquesta visió duent a aquesta lectura de la paraula de Déu la nostra experiència de la història, l'experiència alegre i l'espantosa, l'experiència de la mort i del dolor, l'experiència de la pobresa i misèria de la vida humana, l'experiència també de la seva grandesa. Escoltem el plor i la riulla, les paraules profundes de la humanitat i les superficials, que en un inestroncable dir i parlar es van repetint segles i segles, mil·lennis i mil·lennis. Abans de mirar aquest llibre dels set segells, que és la història universal, escoltem que Déu ha marcat amb el signe del seu amor infinit els qui crida a aquesta història

Aquesta història es pot resistir. És fosca i podríem dir que Déu ens ha de respondre més a nosaltres, del que hem de respondre-li a ell, perquè Ell és Déu, i és, en efecte, responsable de la nostra vida. Però ja ens ha dit que ens ha marcat amb el signe del seu amor etern, i que no ens ha menat per cap camí que no pugui desembocar en Ell, ni ens fica en cap història que no pugui trobar un final feliç en Ell, ni dona l'existència a ningú que no hagi cridat i marcat amb el seu amor etern. El dia de Tots els Sants i de tots els difunts, saludem els qui saben que foren marcats i cridats, i aixequem amb fe i esperança els ulls a la nostra pròpia fi benaurada.